

Läsartext: Åsikter: "Äntligen får vi läsa om andra sporter än fotboll, fotboll, fotboll och ishockey"

OS bjuder på mångfald för den idrottsintresserade, till skillnad från vardagen då bevakningen är mer enhanda, tycker brottaren Jörgen Olsson.

Visst är det mycket trevligare, roligare och framförallt betydligt mer annorlunda och intressant att läsa morgontidningen nu under olympiad veckorna, och då menar jag sporten.

Så skönt att slippa strömmen av reportage gällande Zlatan eller MFF. För så ser det ju verkligen ut alla de andra dagarna under året när det inte är olympiad. Och jag undrar ju såklart varför.

Dessa journalister måste bli rejält trötta på sitt enkelriktade skrivande när bara dessa två huvudmoment får representera tidningens sportsidor. Jag tror att vi alla som läser sporten vet i stort sett allt vad Zlatan gör och har gjort, ner på detaljnivå. Likaså när det gäller MFF så vet vi det mesta om dessa spelare, ledare, massörer och alla andra involverade som presenteras för oss varje morgon när vi dricker vårt morgonkaffe. Det är så mycket analyser kring Zlatan och MFF, nästan in absurdum.

Jag tror inte att jag är helt ensam i mitt tänk när jag under dessa två OS-veckor längtar till tidningen varje morgon. Tänk att få läsa reportage om gymnastik, judo, lerduveskytte, badminton, amatörboxning och andra sporter som tyvärr räknas som "udda" sporter. De som läser om dessa "udda" sporter tror ju att det är små ute i den stora världen, vilket de naturligtvis inte är.

Ta judo och badminton som ett exempel, dessa sporter är gigantiska i Asien, men vi läser knappt om dem i de svenska tidningarna. Brottning, som är en stor folksport i övriga Europa, får några rader någon gång i svenska medier om en svensk brottare förhoppningsvis tar en EM- eller VM-medalj. Fäktning, gymnastik, rodd, kanot, skytte – ja, jag kan rabbla upp ett flertal andra ”udda” idrotter som sällan eller aldrig får något utrymme i svensk press, förutom när det är OS.

Sydsvenskans sportjournalist Kent Jönsson skrev i torsdagens krönika: ”Hur många gånger sedan OS i London 2012 har du ens funderat på sporten dubbeltrap?”. Min följdfråga blir då direkt till journalist Jönsson, vems fel är det? Ligger inte det på journalisternas bord att förmedla så mycket olika idrotter till oss läsare som det är möjligt?

Nej, jag tycker allt är snedvridet när det gäller presentationen av idrott när det inte är OS. Det finns en uppsjö av intressanta sporter som många med mig gärna hade läst om och förkovrat oss i. Detta gäller även utbudet av sport i tv-kanalerna, där gäller principen att endast visa fotboll, fotboll och åter fotboll och såklart ishockey. Som Ola Wenström i TV 3 uttryckte sig för någon dag sedan i OS-studion: ”Visst är det häftigt att se en judomatch, det gör vi annars inte så ofta”.

Lite mer än en vecka till ska jag skutta upp och läsa min tidning med ett glatt leende och läsa om fantastiska idrottsmän och kvinnor som kämpar och sliter, trots väldigt lite publicitet. För snart är det som vanligt igen när vi ska analysera Zlatan på bredden och längden eller läsa om vardagen för MFF:s materialförvaltare.

Jag har inget emot vare sig Zlatan eller MFF, utan enbart det enkelspåriga sättet att förmedla idrott till oss läsare.

Jörgen Olsson

Jörgen Olsson är konsulent och tränare i Limhamns Brottarklubb. Var i slutet av 80-talet och fram till mitten av 90-talet landslagsman i brottning. Karriären toppades av ett VM-silver 1991 och ett EM-guld 1993.